

Nieznani, Dwa bloki

Słowa i muzyka: Lucjusz Michał Kowalczyk

Gdy tylko nasz okręt opuścił swój port

I wyszedł na wielką wodę,

To zaraz za główką pojawił się sztorm

Kolejną nam dając przygodę.

Zadrżała załoga i maszty, i kil,

I żagle ze strachu zadrzały,

I tylko dwa bloki nie bały się, i

Wesoło sobie skrzypiały.

Ref.: I-hi..., i-hi... i śmiały się bloki,

I-hi..., i-hi... z tej fali wysokiej.

Zatrzęsły się szekle, zadygotał fał,

Kabestan zadzwonił zębami,

Bo pełen był obaw i spytać by chciał,

Co będzie, ach co będzie z nami?

I maszty omdlałe ugięły się aż,

Choć zawsze tak dumnie stoją.

Tak strasznie i groźnie jest tu cały czas,

A bloki się wcale nie boją.

ref...

Kolejną nauzkę znów życie nam da,

Gdy sztorm nas wypuści z tej matni.

Naprawdę się śmieje ten każdy, kto zna,

Kto śmiechu zażywa ostatni.

I poszły za burtę dwa bloki, co tak

Z uciechy w sztormie pękały,

I bosman dwa nowe zawiesił pod sztag,

Bo tamte się porozwalały.

ref...